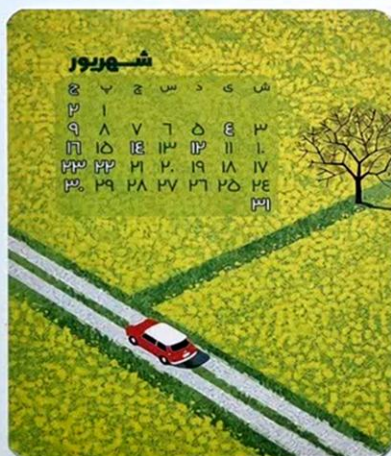

تقویم هفته

« ۲۹ شهریور ماه ولادت حضرت امام حسن عسکری (ع) »

امام حسن عسکری علیه السلام، یازدهمین امام شیعیان و والد ماجد امام عصر (عج) است. این امام بزرگوار در روز هشتم ربیع الثانی سال ۲۳۲ هجری قمری به دنیا آمد. کنیه آن حضرت ابو محمد و القاب آن حضرت، صامت، هادی، سراج، رفیع، زکی، نقی و عسکری است.

امام حسن عسکری (ص) در طول عمر شریفشان از ناحیه حکومت بنی العباس فشارها و آسیب‌های زیادی را تحمل کردند تا آنجا که مکان زندگی آن حضرت در شهر سامرا و در کنار لشکریان حکومت عباسی بود.

از جمله مکارم این امام بزرگوار این است که چند نفر از عباسیون بر صالح بن وصیف وارد شدند و از او که امام عسکری علیه السلام در زندان او گرفتار بودند خواستند تا می‌تواند بر آن حضرت سخت بگیرد و مضیقه ایجاد کند. صالح به آنان چنین گفت: با او چه کنم در حالی که من دو مرد که آن دو بدترین کسانی بودند که می‌شناختم را بر او مامور ساختم و هر دو آنان به افرادی اهل عبادت و نماز و روزه تبدیل شدند و در این امور کارشان بالا گرفته است. دستور داد آن دو مرد زندانبان را حاضر کردند، به آن دو گفت: وای بر شما! در

مورد این مرد چه حالتی پیدا کردید؟ آن دو زندانبان به صالح گفتند: چه بگوییم درباره مردی که روزها روزه می‌گیرد، تمام شب عبادت می‌نماید، سخنی نمی‌گوید، و کاری بجز عبادت ندارد. زمانی که به ما نگاه می‌کند بدنمان به لرزه می‌افتد و حالتی بر ما پدیدار می‌گردد که اختیار خویش را از دست می‌دهیم! عباسیون وقتی این مطالب را شنیدند، سرافکنده و ناامید بازگشتند.

آن حضرت بعد از گذشت ۲۸ سال از عمر پربرکتش در سال ۲۶۰ هجری قمری در اثر زهری که خلیفه وقت به ایشان داد، به شهادت رسیدند و گرد یتیمی بر رخسار امام زمان علیه السلام نشست. مرقد مطهرشان در شهر سامرا سال‌ها زیارتگاه دوستان اهل بیت بود.

« ۳۰ شهریور ماه روز جهانی صلح (۲۱ سپتامبر) »

سازمان ملل متحد روز ۲۱ سپتامبر مصادف با ۳۱ شهریور را روز جهانی صلح اعلام کرده‌است. صلح به نبود جنگ و خشونت و احترام به حقوق متقابل ملت‌ها در چهارچوب منشور ملل متحد اشاره دارد. روز جهانی صلح می‌تواند به ما یادآور شود که فارغ از ملیت همه ما به دنبال هدف مشترک که همانا صلح و زندگی مسالمت آمیز است باید باشیم، به ما یادآور شود که به منافع جمعی توجه کنیم و همچنین به ما یادآور شود که همه ما می‌توانیم

قدیمی در راه برقراری صلح برداریم. روز صلح جهانی ممکن است گاهی منجر به آتش بسی موقت در مناطق جنگی جهت دسترسی به کمک‌های انسان دوستانه شود.

در ادبیات قدیم پارسی صلح هم‌معنای لغت آشتی و به معنای مقابل حرب و جنگ آمده است، در دوران معاصر مفهوم صلح گسترش یافته و با تفکرهای شرق آسیایی و بعدها تفکرات مسیحی که صلح درونی را معرفی کرده‌اند آمیخته شده‌است در این مفهوم صلح شرایطی آرام، بی‌دغدغه و خالی از تشویش، کشمکش و ستیز است. صلح یک آرمان جهانی تلقی می‌شود، صلح یک مفهوم مطلق نیست و می‌تواند بسته به دیدگاه دینی و فرهنگی تعریف متفاوتی داشته باشد به همین ترتیب از جنبه‌های مختلفی می‌توان صلح را مطالعه کرد. شامل مسائل مربوط به جنگ، خلع سلاح و کنترل تسلیحات نظامی و سایر موضوعات.

به گفته باروخاسپینوزا صلح به معنی نبود جنگ نیست بلکه فضیلتی است که از نیروی جان مایه می‌گیرد و همانطور که آزادی به چم زندانی نبودن نیست صلح هم به چم نبود جنگ نیست، مفهوم صلح را با آتش‌بس نباید اشتباه گرفت. آتش‌بس به وضعیتی اطلاق می‌شود که در آن طرفین درگیر در یک مناقشه به صورت یک طرفه یا دو طرفه تحت شرایط خاص از جنگیدن دست می‌کشند. صلح به معنای پایان دادن به مناقشه و قطع جنگ می‌باشد.

رسیدن به صلح در یک جنگ به طور کلی به دو روش میسر است. جنگیدن و وادار کردن طرف مغلوب به پذیرش صلح خود یکی از راههای رسیدن به صلح است که به صلح رومی معروف است. در این وضعیت طرف پیروز و یا مجموعه‌ای از قدرتهای بی‌طرف شرایطی را به عنوان شرایط صلح تنظیم می‌کنند که معمولاً به نفع سمت پیروز است. راه دیگر رسیدن به صلح با کمک مذاکرات سیاسی و یا فعالان صلح است. آرمان جهانی صلح دوستان حفظ صلح در سطح جهان است ولی در واقعیت همیشه جنگها و مناقشات وجود داشته‌اند و به وجود می‌آیند و آنچه صلح دوستان دنیا به دنبالش هستند ترک مناقشات و برقراری صلح در این مناقشات است.

نماد صلح جهانی، سه خط و یک دایره است. برای اولین بار از این نماد در روز جمعه مقدس سال ۱۹۵۸ استفاده شد. صدها هزار نفر در لندن گرد هم آمدند تا اعتراض خود را علیه ساخت سلاح‌های هسته‌ای نشان دهند. صلح از ترکیب دو حرف انگلیسی D و N تشکیل شده است. این حروف سرواژه‌های دو کلمه انگلیسی به معنی خلع سلاح هسته‌ای است.

این الفبا توسط دریانوردان برای ارسال و دریافت پیام مورد استفاده قرار می‌گیرد. در گذر زمان، طرح سه خط و یک دایره به عنوان نمادی عمومی برای صلح و آرامش استفاده شد و بیشتر مردم آن را سمبل صلح می‌دانند.

« ۳۰ شهریور ماه روز جهانی آلزایمر (۲۱ سپتامبر) »

بیماری آلزایمر یک اختلال پیشرونده‌ی عصبی است که موجب می‌شود سلول‌های مغز به مرور زمان از بین بروند و باعث ایجاد مشکلاتی در حافظه، تفکر و رفتار بیمار می‌شود. زوال عقل به شرایطی گفته می‌شود که بیمار توانایی انجام امور روزمره را نداشته باشد و آلزایمر یکی از بزرگترین دلایل این شرایط است. حدود ۸۰-۶۰ درصد بیماران دچار زوال عقل آلزایمر داشته‌اند. آلزایمر بیشتر در سن بالای ۶۵ سال خود را نشان می‌دهد اما این بیماری در جوانان بین ۳۰ تا ۶۰ سال نیز دیده شده است و آلزایمر زودرس نام دارد و حدود ۵ درصد بیماران آلزایمری را شامل می‌شوند. آلزایمر بیماری مهلک سالمندی است و شیوع آن در جهان در دهه اخیر افزایش چشمگیری داشته است. بررسی‌ها حاکی از آن است که هر ۳ ثانیه یک نفر در جهان به دمانس مبتلا می‌شود. در ایران موضوع تکریم سالمندان بسیار حائز اهمیت و جزو اصول فرهنگی مردم است.

بیست و یکم ماه سپتامبر (سی‌ام شهریور ماه) روز جهانی آلزایمر نام گرفته است. آلزایمر شایع‌ترین نوع زوال عقل است که حافظه، افکار، مهارت‌های کلامی و قضاوت، درک مطلب

و به طور کلی عملکرد شناختی بیمار را تحت تاثیر قرار می‌دهد. آلزایمر یک شوخی نیست و بیمار مبتلا شایسته احترام و درک متقابل است. خانواده فرد مبتلا با موقعیتی ترسناک و دشوار مواجه هستند و واکنش‌های اجتماعی، تمسخر و رفتارهایی دور از شان می‌تواند این افراد را تحت فشار بیشتر قرار دهد. یکی از مهم‌ترین دلایل بروز آلزایمر، تجمع پلاک‌های پروتئین آمیلوئید در مغز است. آمیلوئید یک اصطلاح عمومی برای پروتئین‌هایی است که به طور طبیعی در بدن بوجود می‌آیند. در مغز افراد سالم، این پروتئین نابود می‌شود؛ ولی در مغز افراد مبتلا به آلزایمر، تجمع می‌یابد.

روش‌هایی برای مبارزه با آلزایمر:

- ✓ استرس را کاهش دهید.
- ✓ به طور منظم ورزش کنید.
- ✓ روابط اجتماعی قوی داشته باشد.
- ✓ خواب کافی داشته باشید.
- ✓ کلسترول بد را کاهش دهید.
- ✓ فشار خون را کاهش دهید.
- ✓ از رژیم غذایی MIND پیروی کنید.

« ۳۱ شهریور ماه وفات حضرت معصومه (س) »

حضرت فاطمه معصومه (س) در اول ماه ذی‌قعدة سال ۱۷۳ هجری قمری در مدینه منوره دیده به جهان گشودند. ایشان دختر گرامی امام موسی کاظم (ع) و خواهر تنی و بسیار عزیز امام رضا (ع) بودند. در روایات آمده است که ایشان در خاندانی پرورش یافتند که سرچشمه علم و تقوا بود. ایشان چنان در مسیر بندگی پیش رفتند که برادر بزرگوارشان، امام رضا (ع)، به ایشان لقب «معصومه» دادند؛ لقبی که نشان‌دهنده طهارت روح و پیراستگی ایشان از هرگونه لغزش و گناه است.

پس از آنکه امام رضا (ع) به اجبار مأمون عباسی راهی خراسان شدند، حضرت معصومه (س) پس از یک سال دوری، نتوانستند فراق برادر و امام زمان خویش را تحمل کنند. ایشان در سال ۲۰۱ هجری قمری، همراه با کاروانی از بستگان، مدینه را به قصد دیدار برادر ترک کردند. این سفر، یک سفر معمولی نبود؛ بلکه حرکتی استراتژیک برای حمایت از ولایت و روشنگری در جامعه اسلامی آن عصر محسوب می‌شد.

در میانه راه و در شهر ساوه، کاروان حضرت با هجوم عوامل حکومت مواجه شد و بسیاری از همراهان ایشان به شهادت رسیدند. حضرت معصومه (س) که در اثر این واقعه و غم سنگین، بیمار شده بودند، پرسیدند: «چقدر تا قم راه است؟» و چون متوجه شدند که قم نزدیک است، درخواست کردند به آنجا بروند، چرا که از پدر بزرگوارشان شنیده بودند که قم مأمون شیعیان است. ورود ایشان به قم در ۲۳ ربیع‌الاول سال ۲۰۱ هجری، نقطه عطفی در تاریخ این شهر شد.

حضرت معصومه (س) تنها ۱۷ روز در قم اقامت داشتند. ایشان در منزلی که «بیت‌النور» نام گرفت، سکنی گزیدند. جایگاه عبادت ایشان در قم همچنان باقی است و نشان می‌دهد که حتی در سخت‌ترین شرایط بیماری و غربت، پیوند ایشان با خداوند لحظه‌ای قطع نشد. این ایام، فرصتی بود تا مردم قم از نور وجود ایشان بهره‌مند شوند و پایه‌های علمی و دینی این شهر برای قرن‌های آینده مستحکم گردد.

سرانجام در دهم ربیع‌الثانی سال ۲۰۱ هجری، روح پاک آن بانوی بزرگوار به ملکوت اعلی پیوست. ایشان در میان حزن و اندوه مردم قم به خاک سپرده شدند. میراث ایشان برای شیعیان، تنها یک مرقد مطهر نبود، بلکه ایشان با حضورشان، قم را به «حرم اهل‌بیت» تبدیل کردند؛ به‌گونه‌ای که امام صادق (ع) پیش از تولد ایشان فرموده بودند: «برای خدا حرمی است و آن مکه است، برای پیامبر حرمی است و آن مدینه است، برای علی (ع) حرمی است و آن کوفه است و برای ما حرمی است که آن قم است.»

حضرت معصومه (س) نمادی از «زن در تراز اسلام» هستند؛ زنی که هم عالم بود، هم عقیف، و هم در بزنگاه‌های سیاسی و اجتماعی، در کنار امام زمان خویش ایستاد. زندگی ایشان به ما می‌آموزد که برای حفظ ارزش‌ها و پیمودن مسیر حق، باید تا پای جان ثابت قدم ماند.

هفته دفاع مقدس گرامی باد

« ۳۱ شهریور ماه آغاز جنگ تحمیلی و آغاز هفته دفاع مقدس »

آن روزها نام و نان بهایی نداشت و آنچه میدان دار بود، قیام بود و عروج. آن روزها ماندن بی معنا بود و مردن در بستر، ننگی بزرگ. آن روزها شهادت، شاهراهی به وسعت افق داشت. آن روزها فاصله خاک تا افلاک و کویر تا بهشت، یک میدان مین بود. خاکریزها، بوی بهشتِ مردانی را گرفته بود که سر به سر، تن به مرگ می سپردند تا مبادا وجبی از کیان دین و وطن، به دست کفتاران حریص و متجاوز بیفتد؛ چرا که دفاع مقدس، رساترین واژه در قاموس ایستادگی این ملت قهرمان است.

مردان این دیار در پی تجاوز کفتار صفتان ننگ و نفرین، در هفت شهر عشق، هشت بهار، آزادگی را پیمودند و حماسه آفریدند. ۳۱ شهریور سالروز شروع جنگ تحمیلی از سوی رژیم بعث عراق علیه جمهوری اسلامی ایران، به عنوان آغاز هفته دفاع مقدس نامگذاری شده است و از ۳۱ شهریور تا ۶ مهر ادامه دارد.

در ۳۱ شهریور ۱۳۵۹ رژیم بعثی عراق با تصمیم و طرح قبلی و با هدف برانداختن نظام نوپای جمهوری اسلامی جنگی تمام عیار را علیه ایران اسلامی آغاز کرد. صدام حسین رئیس جمهور عراق با ظاهر شدن در برابر دوربین‌های تلویزیون عراق با پاره کردن قرارداد ۱۹۷۵ الجزایر، آغاز تجاوز رژیم بعثی به خاک ایران را اعلام کرد.

جنگی نابرابر در شرایطی به ایران تحمیل شد که از جانب استکبار جهانی بویژه آمریکا تحت فشار شدیدی قرار داشت و در داخل کشور نیز جناح‌های وابسته به غرب و شرق، با ایجاد هیاهوی تبلیغاتی و ایجاد درگیری‌های نظامی در صدد تضعیف نظام بودند و نیروهای نظامی نیز به خاطر تبعات قهری انقلاب، هنوز مراحل بازسازی و ساماندهی را به طور کامل پشت سر نهاده بودند.

آمریکا برای به سازش کشاندن جمهوری اسلامی و در نهایت تسلیم آن‌ها حمایت پنهان و آشکار خود را در کلیه زمینه‌های سیاسی، نظامی، اقتصادی و ... از رژیم بعثی عراق به اجرا گذاشت. از سوی دیگر نیز ابرقدرت دیگر جهان یعنی شوروی که متحد عراق محسوب می‌شد، خصومتش را با نظام اسلامی که شعار نه شرقی و نه غربی را سرلوحه کار خود قرار داده بود و در جریان اشغال افغانستان توسط شوروی، این تجاوز را محکوم کرده بود، بیش از پیش کرد.

ارتش عراق که بر اساس محاسبات خود از وضعیت داخلی و خارجی ایران، فتح یک هفته‌ای تهران را در سر می‌پرورانید، در روزهای نخست تجاوز، بدون مانعی جدی در مرزها تا دروازه‌های اهواز و خرمشهر پیش تاخت. تحت چنین شرایطی امام خمینی (ره) به فروش آمد و ندای ملکوتیش دل‌های شیفتگان انقلاب و نظام را متوجه دفاع از کیان جمهوری اسلامی نمود؛ بطوریکه، نیروهای مردمی بدون امکانات و تجهیزات و حتی آموزش‌های نظامی به مقاومت پرداختند.

علیرغم کارشکنی‌های رئیس جمهور وقت بنی‌صدر، دفاع مقدس مردم مسلمان و انقلابی ایران شکل گرفت و نیروهای جوان و شهادت طلب به جبهه‌ها شتافتند. پس از شکل‌گیری اتحاد و انسجام در میان نیروهای انقلابی و طرد نیروهای وابسته، حماسه‌ای مقدس شکل گرفت که در تاریخ ایران اسلامی بی‌سابقه بود. حماسه دفاع مقدسی که برکات و دستاوردهای بی‌نهایتی را برای ملت ایران به ارمغان آورد. جهاد و شهادت مردمان با ایمان و مخلص این سرزمین، ستون‌های نظام اسلامی را تا مدت‌ها مستحکم نمود.

« ۱ مهر ماه روز پرچم »

روز اول مهرماه در تقویم رسمی کشور به عنوان «روز پرچم» نام‌گذاری شده است. این نام‌گذاری که به تازگی به تقویم رسمی اضافه شده، حرکتی برای پاسداشت یکی از مهم‌ترین نمادهای هویت ملی ایران است.

روز پرچم که در تقویم جدید ۱۴۰۵ ثبت شده؛ روزی که هم‌زمان با آغاز سال تحصیلی مدارس و دانشگاه‌هاست. این هم‌زمانی، به گفته مسئولان فرهنگی، با هدف تقویت حس هویت ملی در میان دانش‌آموزان و جوانان در نظر گرفته شده است.

انتخاب چنین روزی نشان می‌دهد سیاست‌گذاران فرهنگی تلاش دارند نشانه‌های وحدت ملی را در بستر مناسبت‌های عمومی و غیرسیاسی تعریف کنند.

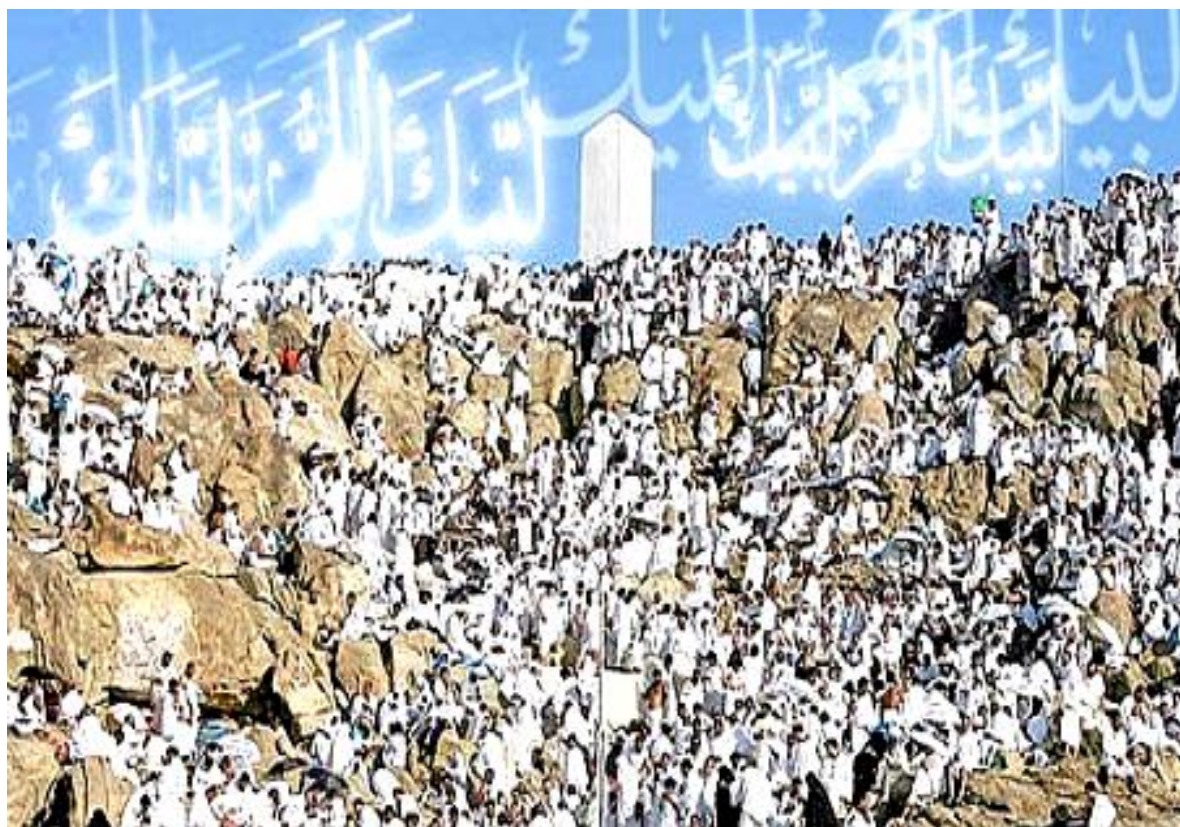
۱. فلسفه نام‌گذاری:

پرچم جمهوری اسلامی ایران فراتر از یک نماد گرافیکی، ترکیبی از باورهای ملی و دینی است:

- رنگ سبز: نماد اسلام، طراوت، رشد و سرسبزی.
- رنگ سفید: نماد صلح، دوستی و پاکی.
- رنگ سرخ: نماد ایثار، شهادت و ایستادگی.
- نشان وسط (الله): نماد توحید و هویت دینی.
- شعارهای «الله اکبر»: که ۲۲ بار در حاشیه نوارهای سبز و سرخ تکرار شده (اشاره به ۲۲ بهمن).

نام‌گذاری روزی مشخص در تقویم با عنوان «روز پرچم»، برای تقویت همبستگی ملی، احترام به نمادهای حاکمیتی و افزایش غرور ملی انجام شده است.

انتخاب اول مهر نیز احتمالاً به دلیل آغاز فصل پاییز و شروع سال تحصیلی (که نماد شروع فعالیت‌های علمی و اجتماعی است) انتخاب هوشمندانه‌ای بوده تا این نماد از ابتدای سال فعالیت‌های اجتماعی در کانون توجه قرار گیرد.

« ۲ شهریور ماه روز بزرگداشت شهدای منا »

فاجعه منا روز ۲ مهر ۱۳۹۴ برابر با ۲۴ سپتامبر ۲۰۱۵ میلادی و ۱۰ ذیحجه ۱۴۳۶ قمری هم‌زمان با عید قربان در مراسم رمی جمرات در «خیابان ۲۰۴» نزدیک تقاطع آن با «خیابان ۲۲۳»، در منطقه منا، شهر مکه، عربستان سعودی رخ داد و منجر به شهادت دست کم ۲۲۳۶ زائر شد.

ازدحام حجاج دلیل این فاجعه اعلام شده‌است. آمار دقیق تلفات این حادثه رسماً اعلام نشده‌است. مقامات رسمی عربستان ۲ روز پس از وقوع حادثه تعداد جانباختگان را ۷۶۹ نفر اعلام کردند.

حال آنکه با توجه به مشاهدات میدانی صورت گرفته جمعیتی در حدود ۸۰۰۰ نفر در این واقعه جان باختند.

آمار شهدای ایرانی از چند نفر شروع شد تا نهایت به عدد ۴۸۲ شهید رسید که تمامی مفقودان حادثه تا تاریخ ۱۶ دی ۱۳۹۴ شناسایی شدند و ۴۲ قربانی دیگر در قبورالشهدای مکه دفن شده‌اند.

اطلاعات نادرست حکام عربستان و اعلام اینکه اجساد را نخواهیم داد از یک‌سو و فشار افکار عمومی از سوی دیگر، همگی را می‌آزرد اما با سخنرانی رهبری در جمع ارتشیان در نوشهر و خطاب قرار دادن حکام عربستان نهایتاً دولتمردان آل سعود طی یک عقب‌نشینی اعلام کردند اجساد شهید ایرانی را به ایران منتقل خواهیم کرد.

اولین گروه اجساد ۱۰۴ نفر شهید با تاخیر ۵ ساعته هواپیمای عربستانی وارد فرودگاه شدند و ۳ روز عزای عمومی در کشور اعلام شد.